

مهلا مارف کۆکهیی

ناسری وهحیدی
(بۆکان)

شاده رویش سهرقالی ده‌رس گوتنه‌وه ده‌بی. مه‌لا مارف ژیانیکی پپر له تالی و نه‌داری پاده‌بوپیرئ، له ئاخیری ته‌مه‌نیدا له به‌هره‌ی بینایی بی‌شه‌ش ده‌بی و له مانگی په‌مه‌زانی ۱۳۲۴ کۆچی هه‌تاوی (۱۹۴۵ز) له مه‌باد کۆچی دوایی ده‌کات.

هه‌رچه‌نده مه‌لامارف له گوندیکی ته‌ریک و په‌رپووتی بۆکان نیشته‌جئ بووه، به‌لام ئاگاداری په‌وتی ئازادیه‌خوازی و جوولانه‌وه‌ی مه‌شپوته‌ی ئێران بووه، به‌ زمانی کوردی، فارسی و تورکی و عه‌ره‌بی شیعری نووسیه‌وه. له‌به‌ر نه‌بوونی داموده‌زگایه‌کی حکومه‌تی که به‌ شیوه‌ی فه‌رمی خزمه‌تی ئه‌ده‌ب و شیعری کوردی بکات، شاعیر له‌به‌ر ده‌ست کورتی و هه‌ژاری به‌ ناچار ی زۆریه‌ی شیعره‌کانی بۆ وه‌رگرتنی خه‌لات و دیاری بۆ که‌سانی ساماندار و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی ناوچه‌ وه‌ک سه‌یفولقوزات، سه‌دری قازی، حاجی ئیله‌خانی، حاجی په‌حمان

(کۆکه) گوندیکه له ناوچه‌ی بۆکان که چوار شاعیری به‌ناویانگ و ناوبه‌ده‌ره‌وه‌ی کوردی له داوینتی خۆیدا په‌روه‌رده‌کردوه، ئه‌و شاعیرانه بریتین له: مه‌لامارف کۆکه‌یی، حاجی باپیرئاغای شیخ ئاغایی، خاله‌مین و عه‌باس هه‌قیقی. کۆکه به‌ بۆنه‌ی هه‌لکه‌وتنی ئه‌و شاعیرانه‌وه به‌ شیرازی کورده‌واری ناودێر کراوه. مه‌لا مارف سالی ۱۲۵۳ (۱۸۷۴ز) له گوندی حاجی خۆش له مه‌حالی شاروپیرانی مه‌باد له دایک بووه، پاش مردنی باوکی، کۆچیان کردۆته مه‌حالی گه‌ورکایه‌تی ناوچه‌ی موکریان. تا سالی کۆچی هه‌تاوی ۱۳۰۳ (۱۹۲۴ز) کۆچی گه‌وره‌ی مه‌لا مارف به‌ ناوی مه‌لا عه‌لی که دژی زۆلم و زۆری ئاغا و ده‌ره‌به‌گ و ژاندارمه‌ پاسا بوو، به‌ پیلانی ئاغاواتی گوندانی ده‌وربه‌ری ئه‌و ناوچه‌یه، به ده‌ستی ژاندارمه‌ی په‌زاشا ده‌کوژئ؛ هه‌ر له دیهاتی ئه‌و ناوچه‌یه ده‌مینه‌تیه‌وه و مه‌لایه‌تی ده‌کات، دوایه کۆچ ده‌کاته مه‌باد و له مزگه‌وتی



مەلا مەرف كۆكەيى

نەبىن چاگە ئەگەر بىشېن مەقامى ئاوى ئامورە
 ۋەكۈر بېستۈمە ۋەختى بەخشش ۋە ھېمەت دەر ۋە بانى
 لە موحتاج ۋە فەقىر ۋە بېنەۋا ۋەك بەيتى
 مەعمورە
 ئەگەرچى كاكى «كۆكى» نىسبەتەن تۆ
 شاعىرى چاكى
 ۋەلىن چۈن ئىحتىياجىت زۆرە شىعەرت بۆيە
 مەنفورە
 مەلا مەرف ئەم شىعەرى بۆ حاجى پەھمان
 ئاغاي مۇھتەدى نوسىيۋە، كە پىاۋىكى
 دەۋلەمەند ۋە دەست پۇشستۈۋى ناۋچەى موكريان
 بوۋە ۋە دەستىكى لە شىعەر ۋە شاعىرىدا ھەبوۋە
 ۋە نازناۋى شىعەرى «كاكى» بوۋە. ھاۋكات
 لەگەل ئەۋەش شىعەرى گىشتى ۋە كۆمەلەيتى
 بۆ تەۋس ۋە پىلار لە دەسەلات ۋە ئەۋ داب ۋە
 ياساينەى نوسىيۋە كە بە زۆرەملىق بەسەر
 خەلكيان داسەپاندوۋە. بۆ ۋىنە كاتىك پەزاشا
 بە زۆر ياساى فرېدانى مېزەر ۋە كلالۋى كوردى
 ۋە لەسەرنانى شەپكە ۋە كلالۋى پەھلەۋى بەسەر
 خەلكيدا دەسەپىنن، مەلا مەرف ئەم كوردەۋىيە

ئاغاي مۇھتەدى، سەمىل ئاغاي ۋە باسى ئاغاي
 سەرا ۋە دەۋلەمەندى شارى مەھاباد بە دىارى
 ناردوۋە ۋە ھەجوۋ ۋە زەمى نەيارانى خۆى
 كوردوۋە؛ لېرەدا ئامازە بە چەند نمونە لەۋ
 شىعەرانە دەكەين.

لە سۆيى گىپە ۋە سەرۋىتتە سەرم ۋەك ساز ۋە
 سەنتورە
 لەبۆ يەك كەشكەك ۋە شۆرىباتە سىنەم شەبىيە
 شەبىپورە
 لەبۆ جەرگ ۋە دلى خۆشېق بە عەترى جەۋھەرى
 لىمۆ
 لەمىژە جەرگ ۋە دلى دەكۆلى شەبىيە ئاشى
 سەر كورە

بە مېزىابى خەيال ۋە تار يارى تاسكە بابىكە
 پەگ ۋە پىشەى ۋە جوۋدم يەك بە يەك ۋەك
 تارى سەنتورە
 تەبىعەت گەرچى پەنجورە قەرىحە گەرچى
 بارىكە
 لەبۆ گۆشتى قەلەۋ ئەعزا ھەموۋ ۋەك خىگە
 ئەستورە
 لە چىشتى بەرەسئىل ۋە گۆشتى تازەى بەرخى
 يەكسالە

كە مەحرۇم ئەزىم چلچراغى دىدە بىن نورە
 تەبىب ۋە دوكتورم پاك ئىمتحان كورد ئىتتىفاقيان
 بو

دەۋاى ئەم دەردەيە يا كاۋرە يا گىسكە يا
 كورە
 دەبىنم ئەھل ۋە بەيتى كەس نىيە لەم شارەدا
 ئەمپۆ
 مەگەر زاتى بە ئىبنولمۇھتەدى مەعروف ۋە
 مەشھورە

ئەگەر پاستت دەۋى پىاۋى خەسىس ۋە پىس
 ۋە دەست قوۋچاۋ

دهداته بهر تهوس و پلار ده‌لئى:

موده‌تيكه نه‌فسى حيز حوكمى خراوم لئده‌كا
 هر به قه‌روكينه ده‌روانئيت و چاوم لئده‌كا
 جاريه‌جار ده‌گرى و ده‌نالئيت وه‌كوو هه‌ورى به‌هار
 كه‌ه به‌خنده و پئيكه‌نين دئيت و ساوم لئده‌كا
 يه‌ك سه‌عات و يه‌ك ده‌قيقه ده‌ست له‌من هه‌لناگرئ
 پوو له‌هر لايئ ده‌كه‌م هر قاوه قاوم لئده‌كا
 بؤ خه‌رابات و كلئسا و مه‌سجيد و ده‌ير و كه‌نشت
 ده‌مرفئيتئ ئه‌م سه‌كه سه‌د گورگه‌پاوم پئده‌كا
 هه‌رچى ته‌فراهى لئده‌ده‌م، وه‌عه‌ده و وه‌عئدى پئده‌ده‌م
 ناسره‌ويئ ته‌كلئفى قوڤ و بن درپاوم لئده‌كا
 عئففت و عئسمه‌ت كه‌ بارى كر دووه ئه‌م كافره
 كولى شه‌و داواى كچئكى كه‌س نه‌گاوم لئده‌كا
 كه‌رچى دنيا بؤ مه‌كان بؤته يه‌ك به‌يتولخه‌لا
 زالمه ده‌عوای گول و عه‌تر و گولوم لئده‌كا.
 پوژئى شيرينم نه‌ماوه عه‌هدى ترش و تالئيه
 وه‌ك منال ده‌گرئيت و داواى شه‌كرى خاوم لئده‌كا
 من له‌بهر عجز و په‌رئيشانى كه‌ هيچ نوتقم نئيه
 ئئديعاي ئه‌شعار و به‌يت و به‌ند و باوم لئده‌كا
 هئنده گرياوم له‌ چاومدا نه‌ما فرمئسكى خوئن
 زالمه بئ پوحمه داواى خوئنى چاوم لئده‌كا
 من به‌ نارى دل ده‌برئئيم كه‌بابى جه‌رگى خوم
 بؤى ده‌به‌م پازى نئيه داواى پلاوم لئده‌كا
 هه‌رچى فكرى لئده‌كه‌م پئگه‌ى خه‌لاسيم بؤ نئيه
 به‌م چله‌ى زستانه داواى تاو و ساوم لئده‌كا
 ده‌چمه مالى مال و مندال دئين و ده‌وره‌م لئده‌ده‌ن
 يه‌ك ته‌مه‌نناى قه‌ندوچا يه‌ك نان و ئاوم لئده‌كا
 ده‌چمه مزگه‌وتئ له‌وئش شه‌يتانى مه‌لعوون حازره
 ئئديعاي ئئسلام و ئئمانى نه‌ماوم لئده‌كا
 پوو له‌ بازپى ده‌كه‌م ئه‌م جاره ئه‌ريابى ته‌له‌ب
 هه‌ركه‌سئ تووشم ده‌بئ داواى درپاوم لئده‌كا
 ده‌چمه سه‌ر چوم و خه‌يابان يه‌ك نه‌فاس ئاسوده بم
 شاره‌بانى حازره داواى كلوم لئده‌كا

سه‌يرى خوشتئ، من كه «مه‌عروفم» له‌ نئو ئه‌م شاره‌دا
 تازه ئئحسانئيه داواى ئئسم و ناوم لئده‌كا
 ده‌ردى به‌دتر له‌م هه‌موو ده‌ردانه تيغى پئيرئيه
 جه‌رگى له‌ت له‌ت كر دووم داواى هه‌ناوم لئده‌كا
 حه‌ززه‌تى قابئز به‌حوكمى پادشاهى لايه‌مووت
 ئئديعاي ته‌كمئلى عومرى ناته‌واوم لئده‌كا
 يه‌ك له‌ ئه‌شخاسى ئه‌ديب و دؤستانى موخته‌په‌م
 ئئديعاي يه‌ك گه‌ره‌رى كون نه‌كراوم لئده‌كا
 چوو مه‌ لاي غه‌وواسى به‌حرى فكر و بؤى هئنامه‌ده‌ر
 كه‌وه‌رى ناسوفته داواى باج و خاوم لئده‌كا
 له‌و سه‌رده‌مه‌دا په‌زاشا به‌ لاسايى كردنه‌وه‌ى
 كه‌مال ئه‌تاتوركى سه‌رؤك كوومارى توركىا
 بؤ يه‌كپارچه كردنى گه‌لانى ئئيران له‌ بارى
 پوالة‌تى و ئاسمئله‌كردن و ئئيران سازئى، فه‌رمان
 ده‌دا هه‌ركه‌س كه‌ له‌ دئها ته‌وه هاتوچؤى شار
 ده‌كات، ده‌بئ شه‌پكه و كلؤى په‌هله‌وى له‌سه‌ر
 دابئ، ئه‌گئنا ده‌بئ دراويك وه‌ك باج به‌ پياوانى
 حكوومه‌ت بدا. ئه‌وه‌كه‌سانه‌ى كه‌ ده‌چوون بؤ
 شار نه‌گه‌ر كلؤى شه‌پكه‌يان پئ نه‌بايه له‌
 قه‌راغ شار پاده‌وئستان هه‌تا ئه‌و خه‌لكانه‌ى
 كه‌ كارئان له‌ شارئ ته‌واو ده‌بوو ده‌گه‌پانه‌وه،
 كلؤه‌كانئان پئكه‌وه ئالوگؤر ده‌كرد. په‌ندى
 شه‌پكه تونده له‌ ناو كووردا له‌و زه‌مانه‌وه
 داكه‌وتوه. مه‌به‌ست له‌ توندى شه‌پكه ئه‌وه
 بوو، ژاندارمه هه‌ركه‌سئكه‌ شه‌پكه‌ى له‌سه‌ردا
 نه‌بووايه به‌ زؤر باجئان لئ ده‌ستان و مئزه‌ر
 و كلؤى كوورديان لئ ده‌سووتاند. جارى واش
 بووه باسى كه‌سئان نه‌ده‌كرد. ئه‌و پوژانه‌ى كه‌
 باجئان ده‌ساند و توندوتئژئان ده‌كرد، ده‌يانگوت
 ئه‌مپؤ شه‌پكه تونده. مه‌لا مارف له‌و شئعه‌رده‌دا
 پلارئكئش له‌ ئئداره‌ى توومار كردنى ناسنامه
 ده‌گرئ و ده‌لئى كه‌ من له‌و شاره‌دا زؤر ناسراوم
 و ناوئشم مه‌عروفه داواى ناوم لئ ده‌كات.

مهلامارف زور بویرانه پیسی زیاتر له و ورده
 گله ییانه هه لئیناوه ته وه وه پیش زوربه ی شاعیرانی
 پروناکبیری فارسی نه و سرده مه ی خوی
 که وتوه . بیری نازاد یخوازی و دیموکراسی و
 جه مهوری که له فه پهنگه وه سهری هه لداوه ،
 وهک چه مکیک ده کاته که رهسته بو په خنه گرتن
 له ده سالات . میرزاده ی عیشقی که به په چه لهک
 کورده و نیشته جیی تارانه ، له ناوه ندی پو شنبیری
 ئیراندا بووه به توندی دژایه تی جه مهوریخوازی
 کردوه ، له شیعریکدا ده لئ کوماریخوازی بویه
 خراپه شوانه ویله ی دیهاتی سه قزیش باسی
 ده کهن و خوازیاری نه ون . پاش سهرنه که وتنی
 جوولانه وه ی مه شپووتیه تی و دامه زاننده وه ی
 پژی می پاشایه تی له ئیران مزگینتی خه به ری
 خوش به خه لک ده دا که باسی کوماریخوازی
 تیدا چوه و فه وتاوه :

صحبت جمهوریت از بین رفت
 غصه مخور این نیت از بین رفت
 فرقه بی تربیت از بین رفت
 زمزمه عاریت از بین رفت
 خاطر آسوده مکر مکن
 بشنو و باور مکن
 نیست براین ملت یک لاقبا
 فکر اجانب پس از این رهنما
 هست دگر موقع صلح و صفا
 نیست زام دولت و ملت جدا
 واهمه از توپ شنیدر مکن
 بشنو و باور مکن.

میرزاده له و شیعره دا مزگینتی ده دا که باسی
 کوماریخوازی له ناو چوه ، میلله ت خه م نه خوات .
 نه و تا قمه به دکاره له ناو چوون ، قسه و باسی
 نه وانه کاویژ کردنه وه ی قسه ی فه پهنگی و بیگانه ی
 له ناو چوه ، بیری خوتان به و فکرانه وه خراب

مه کهن ، بژنه ون ، به لام بپوا مه کهن ، که چی له
 لای مه لایه کی گوندنشینی کورد به پیچه وانه ی
 میرزاده ی عیشقی که پو شنبیر و سهرنوسه ری
 پوژنامه و ماموستای زانکویه ، شیوه پروانینیکی
 تر بو کوماریخوازی دیته ئاراهه و به م شیوه یه
 سه باره ت به کوماریخوازی ده په یقی :

له پوژنامه ی مودیری که چ مه داری چهرخی
 شه فتووری

ده نووس پوژی کوردی که وته نه و جی بورجی
 بی نووری

بوخار و دووکه لی بی ئیتتفاقی و سوونی
 نه خلاقی

موجه سه م بوو به هه وری نه گبت و پوژ که وته
 مه ستووری

له بهر بی فکری و ئیقدامی په ئیسانی عه شاپر بوو
 که پوژن بوته زولماتی شه وی تاریکی ده یجووری

هه موو میلله ت گه یشته مه نزلی مه قسوود و
 خوشنوودی

فه قه ت کوردن به جیماون به مه حرپومی و
 به مه هجووری

عه زیزم ئیفتخاری خاریجی هه م عیلمه هه م
 سه نعت

به میلیتون و به فرسه خ تو له عیلم و مه عریفه ت
 دووری

ته ماشاکه له بهر شوعله ی چرابه رق و نه له تریکی
 کوره ی عه رزی هه موو یه کپارچه بوته یه ک

کوره ی نووری
 مه گه ر تو ش هه ر به پشتیندی زل و پیچ و

شده و هه وری
 بنازی بیکه یه نه سبابی کیبر و فه خر و

مه غرووری
 برا بیری چراییکی بکه ن تاریکه شه و دادی

قیامیکی بکه ن تا فورسه ته بیکه ن به جه مهوری

که سئ میللهت په رست بئ و خاوه نى فکر و
سیاسهت بئ
ته ره قى میللهت و ناسایشه مه قسوود و مه نزوورى
یه قینت بئ له باوهش ناگرئ قهت شاهیدی
مه قسوود
هه تاکوو پئ نه نیتته مولکی نازادی به مه سروورى
وه ده ستت ناکه وئ نازادی و شادی به ناسانى
که هه نگون ناخوړئ بئ ئیښى پښى نیشى زه نېوورى
هه تا مابئ له سه ندووقى سه روسینه و ده ماغتا
له باده ی غه فلهت و کیپر و نیفاق، ناسارى
مه خموورى
هه تا زه نجیری مه حکومت له ده ست و شان
و ملدا بئ
نه پښى تا لیباسى شه بیهى کافوورى به
مه جبوورى
له پیش چاوى هه موو عالم چرووک و سووک
و مه هتووکى
له نئو جمعی میللهت بئ ئیحترام و قه در و
مه نفوورى
لیره دا دوو جوړه فکرى پښنېبیری کوردی
هاوچه رځمان ده که ویتته بهرچا، یه کیان خوینده واریکى
زانگو دیتووى سیاسه توانی پیتته ختنشین و شاعیریکى
په رپووتی گوندنشین که له حوجره ی قورماوى
دنیات خویندوویه. هه ر یه که به جوړیک ده پوانیتته
چه مکى کڅماریخوایى و هه که نه ندیشه یه کی پزگارکه ر
و سه ربه ستی میللهت. مه لا مارف ده رد و نازارى
کڅمه لگه ی خوئى ده ناسئ و نه ته وه که ی هان ده دا که
لیباسى سپى یه که رنګى وه که کافوورى سپى به بئ
هیچ له که و په له یه که له بهر بکه ن و یه که بګرن،
نه گه ر وا نه که ن له بهر چاوى هه موو خه لکى دنیا
سووک و چرووک ده بن، قهت ناګه ن به سه ربه ستی
و نازادى.
سوږى و هره هه نګامى گول و فه سلئى به هاره

وهختى ته رپه ب و عه یش و ده مى گه شت و گوزاره
پیشه و عه ملت حیلله ته زویره رپایه
تو به شقى خودا پیم بلئ نه م کاره چ کاره
به م رپشه هه تا که ی ده پری رپشه یی عومرت
نه م رپشه مه گه ر تیشه یه یا شه قه قه مشاره
تئفکره ته ماشاکه له کوچه و خیابان
سوږى نه یه نه شنه ی مه یه ناوازه یی تاره
پول پول سه فى مه حبوبه له گولزار و چه مه ندا
تو دئوى مه گه ر مه نزلئ تو هه ر له مه غاره
پایخستووه فه پراشى سه با فه پشى زوموپرود
وه که نه تلله سى یه که په نګه به بیګه رد و غوباره
هه رچى لکى داره و هره قى سه وږى له به ردا
بئ به هره یه له م خه لعه ته هه رچى له که داره
ده پښئى له ناوپاشى فه لکه ناوى موقه تته ر
سه ققایی په بیعی به قه تاره و به مه تاره
سه رتپى به هارى له گول و لاله یی په نګین
چه ن تپى له ساندا له پیاده و له سه واره
موسته حفیز و نه و به تچیه بؤ باغ و گولستان
که بکى ده رى و بولبول و قومرى و قه ناره
خه ملیوه وه کوو خپوه تى خارا به گول و کات
هه ر چیمه ن و باغ و ده ر و ده شتیک و نزاره
سه حرایه له بهر عه تری گول و لاله و سونبول
وه که ده شتى خه تا و خوته ن و موشکى ته تاره
شه ونم که له سه ر پووى و هره قى گول ده دره وشئ
عه ینه ن وه کوو قه تراهى عه ره قى پوومه تى یاره
سوئسن به زمانیکى ته ر و تازه خه ریکه
بؤ مه دح و سه نای سانعى نه م نه خش و نیګاره
یانى که هه موو شت به ده مى سپرپرى وجودى
بؤ بوونى خوداییک به ته نن به لگه دیاره
شاعیر و هره تو به عه شقى خودا پوو له چه من که ین
سوحبهت له گه ل نه م عالمه هه ر ده رد و جفاره
شاعیر له م غه زه له دا سوږى خه لوته نیشنى
کڅشه ی خانه قاکان ده داته بهر ته وس و پلار

و پٿيان دهلي دؤزينه وهى گه وره يى و شكڙى خودا ته نيا له گزشه ي خانقا دهست ناكه ويځ، نه و پيشه و پوالهت و ئاكارهت بؤ فريودانى جه ماوهره، نه گينا بوونى خودا له سؤزى نهى و سرخوشى مهى و تاريشدا بوونى ههيه و دهرده كه ويځ. پيشى سؤفى به تيشه و شه ققه مشار ده شوبه يئنئ كه پيشه ي ته مه نى خؤى پئ ده برپئته وه. پئى ده ليځ خؤ تؤ ديؤ و وچ نيت له غار و نه شكه وتدا ده ژى، وهره بپوانه سروشت فهرشى زومه پرودى راخستووه، گه وره يى و ده سه لاتي خودا له نه خشاندن و پازاندنه وهى سروشتدا ببينه.

له شوقي نيشتمان و شوعلى نه ستيره ي گه لاويزه برينى پووج و قلب و قالبم فى جومله سارپزه نه گهر باوه پ ده كه ن ياران سه داي ته پلى به شارهت دي

مه ليئن نه م شاعيره ديوانه يه يا شيته يا گيزه ده ليئن كاروانى قافله ي كوردى وه پاشكه وتوو كه مى ماوه نه جاتى بئ له نه م هه وراز و نه م ليژه برا گهر دن كه چى و مه حكومى خوراكيكه زه هراوى ده خيلت بم نه چى بيخؤى بپؤ تئى هه لده بپريژه له ميوه ي باغى نازادى كه سئ بخوا ده كا ته سدبق كه ميوه ي جهننه ته هاتؤته دنيا ههسته بى چيژه كه سئ مونكير به نازادى و ئيستقلالى ميللهت بئ به سوورته زيندوو ده لمردوو به بينيره بينيژه كه سيكى هه ر ته ره ققى شه خسى خؤى مه نزوور و مه تلّه ب بئ

به سوورته گه چى گوئ كورته، به لام بيچاره گويدريره خوداوه ندا به حهق و حورمهتى خاسانى ده رگاهت نه وانه ي پوو به قيبه لن دايمه ن ده ستيان به ده سنويزه كه سئ حيفزى حقوقى ميللهتى مه نزوور نه بئ ره بى كهر و لال بئ له پاش كويزى به خرويكه و به سووريزه

مه لا مارف كه چاوى به پؤژنامه ي گه لاويزه و نيشتمان ده كه ويځ كه زمانالى پؤناكبيرانى كؤمه لى ژ. ك بووه، ههست دهكات كه كورد خهريكه ههنگاوى خيرا به ره و برينى هه وراز و بليندى ده نئ، به هؤى نه و پؤژنامه وه بىرى نازادى و سه به رستى له ژيئر نىرى كؤيله تى ده ره بگايه تى پامالئ. شاعير ملكه چى له به رانبر ده سه لاتى زوره ملئ به خواردينكى زه هراوى ده شوبه يئنئ، خه لكى هان ده دا بؤ پاسان و پژاندى نه و خواردنه، ده ليځ پاريز بكن له خواردى. له بىرى نه و خؤراكه له ميوه ي باغى نازادى بخؤن كه ميوه يه كى به هه شتويه. تانه له وه كه سانه ده دا كه حاشا له نازادى و سه به رستى ميللهت ده كه ن، ده ليځ نه وانه به دل زيندوون، نه گينا مردوون ده بئ بيانديژن. كه سيك به ته نيا هه ر به رژه وه ندى تاكه كه سى خؤى له به ر چاو بئ، به پوالهت نه گه چى گوئى كورته، به لام به سه زمانه گويدريره و بپرپه ي پشتى زؤردار و مله پوانه. مه ليئن يا شيته يا مه ستى شه پاب و ئارهق و بهنگه

خه يالاتم په ريشانه دلّم تاريكه هه م تهنگه مه كه ن مه نعم له هه ورى بىرى من بارانى خوئن بپريژئ

له سه حراى سينه دا ديسان هه رايه شوپشه جهنگه

شه مى ئيقليمى به دبختى له بؤ ته سخىرى مولكى دل

هوجومى كردوو تاليب به تاج و تهخت و نه وپهنگه

نه ميرى له شكرى زولمه له ده ورى فهوجى بئ په حمى

جهفا و جهور و ميحنهت ياوه ر و سه رتپ و

سه‌ره‌نگه
 که دیتم له شکرى مولكى به‌دهن مه‌غلوب و
 مه‌حسووره
 به فه‌رزینی غه‌م شاهى وجودم مات و
 بی‌ده‌نگه
 پوخی نه‌حو و پیاده‌ی سهرف و نه‌سپی
 حیکمه‌ت و مه‌نتیق
 له ژیر پیی فیلى سه‌نه‌تدا خه‌ریکی ورده
 ئاهه‌نگه
 گوتم نه‌ی نه‌فسی غافل هه‌سته سه‌یری
 وه‌زعی دنیاکه
 به نووری مه‌عریفه‌ت پروی سه‌رزه‌مین یه‌کسه‌ر
 ته‌لا‌په‌نگه
 نه‌تیجه‌ی حاسلی دنیا و دینت جه‌هل و
 غه‌فله‌ت بوو
 ته‌واری قه‌ول و فیعلت شه‌عه‌ده و ته‌زویر و
 نه‌یره‌نگه
 چ نه‌فعیکی هه‌یه بو تو بزانی که‌وکه‌بی تابع
 که عه‌ینوسسه‌وره کلکی نه‌ق‌رهب یا چه‌نگی
 خه‌رچه‌نگه
 مه‌عاریف عیلمی ته‌بیاره و گر‌امافوون و
 بی‌سیمه
 نه‌وه‌ی تو پیی ده‌لیی عیلم و مه‌عاریف
 چاره‌که‌م نه‌نگه
 مه‌سافه‌ی به‌ینی عیلمت تا ده‌گاته عیلمی
 نه‌دیسۆن
 عه‌زیزی من به میلیۆن و به کیلۆمیترو
 فه‌رسه‌نگه
 وه‌کیل و نایب و سه‌رجوخه بو تو شاه و
 سولتانن
 نه‌ویش که‌متر غولامی خوسره‌و و جه‌مشید و
 هوشه‌نگه
 به‌لئ عالم ده‌بی یا ئیبنی سینا یا غه‌زالی بی

که ئیحیای ئه‌م شفای قلب و شفای ئه‌و
 که‌نزى فه‌ره‌نگه
 حه‌یاتی جاویدانی سه‌نه‌ت و سه‌ره‌رزیه‌یه جانا
 قه‌تار و قافل‌ه‌ی بی عیلم و سه‌نه‌ت تا نه‌به‌د
 له‌نگه
 چیه‌ سا به‌سیه شاعیر مه‌وعیزه و شیعر و
 غه‌زه‌لخوانی
 مه‌تاعی تو هه‌موو بی قیمه‌ت و بی په‌ونه‌ق
 و په‌نگه
 که شیعرت وه‌ک سه‌ده‌ف فه‌پزه‌ن هه‌موو پر
 بن له دانه‌ی دوپ
 له‌لای نه‌شخاسی ویشک و بی ته‌بیعه‌ت ئاسن
 و سه‌نگه
 که مه‌قبوولی جه‌نابی شیخ و نه‌ریابی
 ته‌بیعه‌ت بی
 نیگارین خانه‌یی نه‌ققاشی چین و نه‌قشی
 نه‌پزه‌نگه
 مه‌لا مارف له‌م شیعه‌ره‌دا ده‌لئ نه‌گه‌ر من
 باسی ئه‌و ویشکه سوئی و پیاوه خورافاتیانه
 ده‌که‌م که چاویان له مانگ و پۆژی هه‌لکه‌وتنی
 پوو‌داوه‌کانی ژیا‌نه، به به‌راوردکردنی له‌گه‌ل
 هه‌لکه‌وتنیان له مانگی نه‌ق‌رهب، یان قه‌رژاله
 مه‌لین پیاویکی شی‌ت و سه‌رخۆش و مه‌سته،
 یان به‌نگی کیشاوه . دلئ ته‌نگه و تاریکه و
 پاشای به‌دبه‌ختی هیرشی کردووه‌ته سه‌ری،
 شه‌ر و هه‌رایه . به‌ته‌نیا خویندنی سهرف و نه‌حو
 له ژیر پیی فیلى سه‌نه‌تدا خه‌ریکه جرپ و
 هۆپ لئی به‌رده‌بی.
 ئامۆزگاری ده‌کا ده‌لئ نه‌ی خه‌لکینه وه‌رن
 سه‌یری دنیا بکه‌ن که به نووری زانست و
 مه‌عریفه‌ت په‌نگی وه‌ک زیری لی‌هاتوو ده‌دره‌وشن،
 به‌لام ئاکامی و کاردانه‌وه‌ی کرده‌وه‌ی دین و
 دنیا‌ی تو نه‌زانی و که‌مه‌رخه‌می بووه، کرده‌وه‌ت

درۆ و حوقه‌بازی و فریودان بووه . معره‌فته تهباره و گپامافون و بیسیمه، نه‌وهی تو ناوت ناوه زانست له به‌راورد له‌گه‌ل نه‌وه‌سکه‌وتانه عه‌یب و شووره‌بیه . مه‌ودای عیلم و زانستی تو له‌گه‌ل نه‌وانه به میلیۆن کیلۆمیترو فهرسه‌نگه . گه‌وره و سه‌روه‌ی تو سه‌رجووچه و قوله ژاندارمه‌یه که پیتوایه پاشان، که چی لای نه‌وان جه‌مشید و هووشه‌نگ - یش مرۆیه‌کی ئاسایین و کهس خواجه و غولامییان ناکات . ئاگادار به ، قه‌تاری بی عیلم و سه‌نعت تا نه‌به‌د له‌نگه . له‌م شیعره‌دا ده‌رده‌که‌وی مه‌لا مارف شاره‌زایی یاری شه‌تره‌نجیش بووه ، باسی فیل و شا و پیاده و مات بوون ده‌کات .

ئیتستا ئاماژه به نمونه‌یه‌ک له‌و شیعرا‌نه‌ی ده‌که‌م که وه‌ک تانه و ته‌وسی نووسیوه و پلاری گرتووه‌ته نه‌یار و نه‌وه‌سه‌نه‌ی که خۆشی نه‌ویستون ، یه‌کیک له‌وه‌سه‌نه‌ی که مه‌لا عوبه‌یدوللای ئیندرقاش و خه‌لیفه مه‌لاعالی چاخلووه که به خه‌لیفه پيش سوور به‌ناوبانگ بووه ، هه‌ردووکیان خه‌لیفه‌ی حاجی سه‌یید موحه‌مه‌دی نوورانی کوپی گه‌وره‌ی سه‌یید عه‌بدولحه‌کیم بوون که خۆی شاعیر بووه و نازناوی شیعری (غالب) بووه .

جه‌نابی سه‌یید نوورانی له‌به‌نده‌ت بۆچی ناپرسی

چلۆنه وه‌زع و حالت ماوی ساغی تییری یا برسی

له‌سایه‌ی تووه‌ ماوم تا بمینم هه‌ر دوعا گوتم

نیهایه‌ت ده‌ردی گه‌وره‌م با بلیم و وا قه‌له‌م نووسی

له‌حه‌یفی نه‌وه‌خه‌لیفه‌ی تووره‌که‌ی سه‌ر پر له‌سندانه

که کهس نازانی غوله یا فیرقه‌ی جینه یا ئینسه

وه‌کوو بیستومه سیمی تی‌لگرافات و که‌راماتی له ئیندرقاشه‌وه ده‌روا هه‌تا سه‌رنه‌وس و بن نه‌وسی له نیو جه‌معی مورید و میلیه‌ت و نه‌تباع و مه‌نسوبی

گه‌لی بالاتره‌ پوتبه‌ی له پوتبه‌ی هه‌زه‌تی غه‌وسی

له ژیر کورسی هه‌تا پۆز نه‌حه‌مه‌قه ده‌خوات و لپی ده‌نوئ

که پۆز بووه ده‌لی نه‌وشه‌وه‌که چوومه عه‌رش و تا کورسی

ده‌یانگوت گوفتوگۆی فه‌رمو له‌گه‌ل جینه‌ی نه‌گه‌ر ده‌ترئ

ده‌یانگوت بۆنی نیسه‌ت هات نه‌گه‌ر بۆ قه‌مه‌که‌ی ده‌تسی

مه‌پرسه‌ ناوی ده‌سنوژی به‌لیک و به‌لغه‌می سو فی

به‌سندانی که کرد نه‌وه‌حه‌مه‌قه چۆن که‌ر بوو پیی په‌خسی

که جار جار بۆ فریو و خودنمایی ده‌چنه سه‌ر قه‌بران

ده‌لی نه‌م قه‌بره‌ نه‌هلی ناره ، نه‌وه‌ش بۆته فرده‌وسی

سه‌گیکه ده‌م په‌ش و پر مه‌کر و پر ته‌زویر و مه‌ککاره

که‌ریکه ده‌ست و پی قایم به‌پاچیش ناشکی ته‌رسی

درۆی پاش مردنه‌ و نه‌وه‌که‌رانه هه‌چی نافامن بلین گه‌ر نه‌هلی که‌شفی چم له‌ده‌ستیدا

ده‌لیی خیرسی نه‌گه‌ر راست ده‌وی بۆ هه‌یج شتی‌ک نابیت و

ناسولحی

مه‌گەر بۆ مست و زلله ملی پان و دەم و له‌وسى
 عه‌جەب په‌تیاره و ئەفسوونگەر و جادوونمايیکه
 كه خۆى خستۆته جهمعى ساحیبانى ئەنفوسى
 قودسى
 له وهختی‌کدا كه قەيسى هه‌لده‌پێژى بۆ
 مریدانى
 كه‌سى ئاقل له‌وى نابى موكه‌رپرهر پێى بلێ
 قیسی
 سه‌رم گێژه خه‌یالم په‌رته ئەفكارم په‌ریشانه
 له داخان وهخته بيمه شوپه‌بى و تریاکى و
 چه‌رسى
 مه‌لێن ئەو شاعیره یا مونکیره یا ئەهلى
 ته‌نقىده
 به‌وه‌ى كه‌م ئولفه‌تى خسته قلوبى خه‌زه‌جى
 و ئەوسى
 ئەگه‌رچى ئەم قه‌سیده‌م توند و تالە زه‌هرى قه‌تالە
 به‌یانى واقیعه‌ تێیدا نییه هه‌چ ئاره‌زوى نه‌فسى
 به‌لێ مه‌علومه‌ فیتنه‌ى ئاخى دنیا ده‌بێ وابێ
 ده‌بێ هه‌ر تێك بچێ ئەو دايره‌ى مه‌نزومه‌یى
 شه‌مسی
 ئەوه چون تێره وه‌ك سه‌ى سه‌ر كه‌لاكى
 مېرپه‌ مېرپى دێ
 خه‌لیفه‌ چاخلوو دايم ده‌قووپێ وه‌ك سه‌گى
 برسى
 جه‌نابى كاكه‌ نوورانى ده‌بێ تۆ بۆچى پازى بى
 به‌ ئەم ئەوزاعه‌، گه‌ر چاكى ئەگه‌ر پیرى
 ئەگه‌ر شه‌خسى
 بلێ به‌و قه‌ومه‌ بێ ئەقله‌ بلێ به‌و ئەهله
 نادانه
 هه‌تا كه‌ى ده‌بنه‌ یه‌خسیر و نه‌چیرى تیرى
 بێ قه‌وسى
 گوناھى ئەم هه‌موو مه‌خلووقه‌ بارى گه‌ردنى تۆیه

ئەتۆ گورگت به‌ مه‌ر به‌م عاله‌مه‌ سه‌لماندووه‌ غه‌وسى
 له‌ خۆت فکری بکه‌ پۆژى قیامه‌ت بێنه‌ به‌رچاوت
 خه‌لاست بێ له‌ ده‌س ئەم عاله‌مه‌ بێچاره‌یه‌ و چه‌پسى
 له‌ پۆژى چه‌شر و میزان و مه‌قاما ئەم هه‌موو خه‌لكه‌
 له‌ تۆ شاکی ده‌بن، تۆى وا ئەكه‌ى بۆ ئەم ته‌له‌ په‌ئسى
 ئەگه‌ر بۆ خۆت ئەزانى ئەم خه‌لیفه‌ت ناقیسه‌ هه‌یشتا
 عه‌بای بۆ پێده‌ده‌ى بۆ مالى خه‌لكى داده‌ده‌ى ده‌رسى
 مه‌قاماتى ته‌سه‌وف خۆت ئەزانى و شه‌رتى ده‌رویشى
 له‌ بورجى عاسمانى مه‌عریفه‌تدا بێ شكه‌ شه‌مسی
 له‌ به‌رچى وا ئەكهن ئۆوه‌ و خودا له‌م به‌حرى عیرفانه
 خه‌لیفه‌ى وا دروست ئەكړى كه‌ ته‌كیه‌ش
 پيس ئەكا په‌وسى
 موسلمانى و مه‌قامى ئەهلى عیرفانىش ئەگه‌ر وابێ
 ده‌رى ئەبېم كه‌ بېزارم له‌ شېخى به‌سپى و وه‌یسى
 شه‌و و پۆژ چل درۆت ئاخى ئیجازه‌ت دا به‌
 هه‌ر یه‌کیان
 به‌ شه‌و چون زۆر ده‌نوون تا ده‌، به‌ پۆژ
 چون مه‌جلیسه‌ تاسى
 حیسابى به‌سته‌ و زوره‌ خسوسه‌ن قافیه‌ش ته‌نگه‌
 ده‌بێ عیده‌ى له‌ کابینه‌ى کیرامولکاتبین پرسى
 ئەوئستا خواهیشم وایه‌ كه‌ ئیستیعفا ده‌ى لێیان
 شوکور تۆ ئەهلى ئیدراکی شوکور تۆ ساحیبى حیسى
 له‌ هه‌ر لاره‌ سه‌داى ته‌حسین و ته‌مجیدت ده‌كا «مارف»
 له‌ ئەولا خالە قاتانى له‌ ئەم لا مامه‌ فرده‌وسى
 جه‌نابى مامه‌ شېخ ده‌یگوت شوکور خالى
 نییه‌ جێگه‌م
 گه‌لێ بالاتره‌ فکرى گه‌لێ عالیتره‌ چه‌دسى
 مه‌لا مارف له‌و قه‌سیده‌یه‌دا هه‌موو گله‌یى
 و گازه‌ندکانى پوو له‌ شېخى زه‌نبیل ده‌كات
 وه‌ك گه‌وره‌ى ته‌ریقه‌تى نه‌قشى له‌ ناوچه‌که‌دا،
 بۆ ئاگایى له‌ کرده‌وه‌ و ئاكارى خه‌لیفه‌کانى
 نییه‌، ئەو كه‌ هه‌ینده‌ پیاویكى گه‌وره‌ و مه‌زنه‌،
 ته‌نانه‌ت قاتانى و فرده‌وسى شاعیریش ته‌حسین

و ته مجیدی ده‌کهن. لومە‌ی شیخ ده‌کات بۆ
عه‌بايان به‌خه‌لات بۆ ده‌نێرئ ئه‌وه‌ کرده‌وه‌یه
جۆرێک ته‌ئید و سه‌لماندنی کار و کرده‌وه‌ی
ئه‌وانه‌.

هه‌رچه‌نده‌ خویندنه‌وه‌ و باس کردن له‌سه‌ر
شيعره‌کانی مه‌لا ماری کۆکه‌ی به‌م ورده
باسانه‌ نایه‌ته‌ مه‌قسوود، به‌داخه‌وه‌ له‌ ناو
ئه‌ده‌بی کوردیدا تا ئه‌و وپۆش ئاوێ جیدی لئ
نه‌دراوه‌ته‌وه‌ و به‌شێوه‌ی پێویست ئه‌و شاعیره
نوێخواز و پووناکبیره‌ نه‌ناسراوه‌، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌و
له‌ کوێره‌ دێیه‌کی ته‌ریکی کوردستان ژیاوه‌،
خاوه‌نی بیر و هزرێکی ئینسانی به‌ریالو و
نازادخواز بووه‌.

بابزانی مامۆستا هێمن-ی نه‌مر له‌ گوڤاری
سروه‌دا چۆن باسی مه‌لا ماری ده‌کات:
پێویست ناکات من خۆم جه‌حیل بکه‌مه‌وه‌،
نیزامی گوته‌نی؛ له‌ شێستی شێست پزگار بووم
و به‌ره‌و حه‌فتا ده‌پۆم و ورده‌هه‌نگاو به‌ره‌و
گوڤ ده‌نێم. تازه‌ به‌ هیوا نیم جه‌حیلایه‌تی
بکه‌م، گوئ سوانان بگرم. به‌لئ من پیاو بووم
که‌ مه‌لا ماری کۆکه‌یی به‌کوێری و له‌ برسان و
له‌ خه‌مان عه‌مری خودای به‌جئ هێنا، دیبووم
ده‌مزانی که‌ چه‌ند مرۆیه‌کی زانا و خوینده‌واره‌،
چه‌نده‌ کۆمه‌لناسه‌، له‌ پێنج خشته‌کیه‌کی
فارسی پا دیاره‌ که‌ به‌ مندالی ده‌گه‌ل قه‌سیده
کوردیه‌که‌ی «شاعیری عمومی که‌وتنه‌ مه‌قالات
و بۆله‌بۆل» که‌ چه‌ند جامیعه‌ناسه‌. ئه‌گه‌ر ددان
به‌وه‌دا بنیین که‌ ئه‌ده‌بیاتی نووسراوی کورد،
مه‌به‌ستم فۆلکلۆری ئه‌ده‌بی نییه‌، په‌وتی
سه‌به‌که‌کانی فارسی گرتووه‌، ناچارین بلێین
که‌م شاعیری و امان هه‌بووه‌ که‌ له‌ سه‌بکی
خوراسانیدا به‌قه‌د مه‌لا ماری سه‌رکه‌وتوو
بووین.

قه‌سیده‌ی «نرکه‌ی نه‌هاتی» ئه‌و قه‌سیده‌یه‌ی
که‌ له‌ زه‌مانی ده‌سه‌لاتی په‌زاخانی خویندپێژدا
په‌خنه‌ی له‌ په‌فتاری ناله‌باری کاربه‌ده‌ستانی
ئه‌و زه‌مانه‌ گرتووه‌ و به‌و نیوه‌ شيعره‌ ده‌س
پئ ده‌کا: «موده‌تیکه‌ نه‌فسی حیز حوکی
خراوم لێده‌کا» بۆ شاهیدی قسه‌که‌ی من
په‌نگبئ ئیستاش ئه‌و ئازانانه‌ مابن که‌ به
ئه‌مری شاره‌بانی په‌زاخانی، مه‌ندیلی مه‌لایان،
شه‌ده‌ی لاوان، چارشێوی ژنان، نیفه‌کی پانک
و پانتۆل له‌به‌ریاندا ده‌سووتاند، فریایان ده‌دا و
ده‌پێی و ده‌بێی، ئه‌گه‌ر که‌س دیار نه‌با به
به‌رتیل پازی ده‌بوون، که‌ کۆکه‌یی له‌باره‌ی
ئه‌واندا گوتویه‌تی. (ئاماژه‌ی مامۆستا به‌و
شيعره‌یه‌ که‌ پێشتر ئاماژه‌م پئ کردووه‌،
دووباره‌ کردنه‌وه‌ی به‌پێویست نازانم.)

له‌بیرمه‌ شه‌ویک له‌ دیوه‌خانی میرزا
په‌حه‌متی شافیعی، په‌حه‌متی خودای لئ بئ،
کۆمه‌لێک گه‌وره‌پیاو و شيعرناس ئه‌وه‌ی که‌
من له‌ بیرم مابئ یه‌کیان مامۆستای مه‌زن
«تورجانیزاده» بوو، تاريفی ئه‌و شيعره‌یان
ده‌کرد که‌ مه‌لا ماری بۆ شافیعی نارده‌بوو،
من به‌ ئه‌ده‌ب له‌سه‌ر چۆک دانیشتیبووم مه‌ته‌م
نه‌ده‌کرد، تا گه‌یشه‌ ئه‌و شيعره‌:

«جانیزه‌ی شيعرم له‌تۆ ناوئ مه‌گه‌ر بارئ
په‌ژئ تا سه‌روپووی دوژمن و به‌دخواهی تۆی
پئ په‌ش بکه‌م». ئه‌و ده‌م وه‌ده‌نگ هاتم گوتم:
ئه‌م شيعره‌ مانایه‌کی دیکه‌شی له‌بندا هه‌یه
ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ که‌ میرزا په‌حه‌مت ئه‌وه‌نده‌ی
دوژمن و به‌دخواه هه‌یه‌ که‌ بارێک په‌ژیان ده‌وئ
هه‌تا مه‌لاماری پوویان پئ په‌ش بکا. مامۆستا
«تورجانیزاده» تاوێک مات بوو گوتی: ئافه‌ریم
پۆله‌ تۆ کێی؟ خۆم پئ ناساند. گوتی: له
کن کێت خویندووه‌؟ گوتم: له‌خزه‌ت مامۆستا

فەوزى. گوتى: ئەو بۆيە شتى وادەزانى. بەلئ مەلا مارف ئەو كەسە بوو كە بە ھەموو زانست و ھونەر و بەزگىك تىر و بە دوو زگان برسى بوو. دوايەش كە مرد وەك ھەرىق لە گۆرستانى مەلاجامى نىژرا و گۆپى ئەويش وەك گۆپى ھەزاران مەلا و سەيىد و پياوچاك بەدەستى «وەرەرام» تەخت كرا.

ئاي ئەوانەى مندالان قەبرستانى مەلاجاميان نەديوھ بىجگە لەوھى گۆرستانى موسلمانان بوو، ھەزاران كىلى مېژوويى و جوانى تىدابوو كە ھەموو موسلمانان شارديانەوھ و لەناويان بردن. من بۆ خۆم كىلئىكم دىبوو كە نەوھىكى لوتفەلى خانى زەندى ھەلى كەند بوو و خەتئىكى زۆر جوانى ھەبوو. بە ئاواتەوھم گۆپى مەلامارف كە وتبىتە ھەوشەى مالىكەوھ گولكارى و چىمەن بى.

ئىستا با بزانين مامۇستا ھەژار لە كتئىبى چىشتى مجيور لاپەرەى ۴۷دا چۆن باسى مەلا مارف دەكا: پۆژىك لە سابلاغ لەسەر تاتە بەردەكانى مزگەوتى شادەرويش لەلاى مەلا مارفى كۆكەيى دانىشتبووم و داواى شىعەرى تازەيم لى كرد كە لەبەرى كەم، چونكە ھەموو شىعەرەكانىم لەبەر بوو، وەك دابى عەرەبى پىشوو من بىوومە راوى مەلامارف. بە مینگە و سەرخوراندنەوھ گوتم: مامۇستا من شىعەرئىكم گوتووه، بۆتى بخوینمەوھ، تكايە لەبەر خاترى من مەفەرموو باشە، ئەگەر پىت باش نەبوو پىم بلئ. پىكەنى گوتى: شىریش لەو سەنعاتە پەيلانەيە خاتروماترى دەوئ!؟ دەى بزەنم شىعەرە ھەرە باشەكەم كە جوانبامەيەكە بوو بۆ خویندەوھ، كە لى بوومەوھ گوتى پۆلەم ئەمە ميعریش نەبوو، زۆر مندالانەيە، ھەر ئىستا بىدپىنە و خۆتى لى نامۆ كە. شىعەرم درپاند و فرىم دا. پاش تاوئىك گوتى: راستى بلئ

ھەمووى ھى خۆت بوو، يان لە خەلكىشت دىبوو؟ گوتم: ھەمووى ھى خۆم بوو. گوتى: ئەگەر راست بكەى دوو بەيتيان شاعيرانە و پىكوپىك بوون. ئەگەر وەك ئەوانە شىعەر بلئى، بە ھومىدم پۆژىك وەك خۆم لە برسان بمرى! كۆتايى دوا بەشى قسەم بە نەقلئىكى مەلا مارف دەبەرەوھ. وا پىكەوتووه ھەر كاتىك مەلا مارف ويستويە بچئ بۆ مەھاباد بۆ بەر قەننە چۆتە مالى مەلايەكى دۆستى لە نزيك بورھان، لەوئى نان و چايى خواردووه. لەو سەرىش لە گەرانەوھدا عەسرانەى بردووتەوھ لای ئەو دۆستى. جارئىك بە پىكەوت لەو سەفەرەنەدا خەبەرئىك لە نان و چايى نابى. مەلا مارف داواى چايى دەكات. مەلا دەلئ مەلاژن لە مال نىيە، بۆيە چامان نىيە. مەلا مارف ئەو دوو بەيتىيەى بۆ دا دەنى.

مەيلى چاييمان ھەبوو واديارە چا نادا مەلا بەزل و بەخشش لای مەلاژن زۆرە ھەر ئەو چا دەدا

سەرچاوه:

- (۱) ديوانى مەلا مارف كۆكەيى گەردوگۆيى: مستەفا كۆكەيى، ئامادەكردن و راست كردنەوھى: سەيد عەبدوللا سەمەدى، چاپى يەكەم، ۱۳۹۴ك.
- (۲) گولبۇژئىك لە شىعەرەكانى مەلا مارف كۆكەيى بە زمانى فارسى: مەپارە لاهيجانى، چاپى يەكەم، مەھاباد، ۱۳۸۷ك.
- (۳) پرووتناسى نوئىبونەوھى ئەندىشەى شىعەرى لە پۆژمەلاتى كوردستان: يونس پەزايى، گۆفارى سرۆه، ژمارە ۲۴ و ۲۵، سالى ۱۳۶۶ك.
- (۴) كتئىبى چىشتى مجيور: ھەژار موكرىيانى، چاپى يەكەم، پاريس، ۱۹۹۷ز.
- (۵) يىونس پەزايى، گۆفارى پامان، ژمارە ۲۲۶، سالى ۲۰۱۶، لاپەرە ۷۴ - ۸۸.